

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
4 Пж 1196/22
10.02.2022. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Иване Павловић, председника већа, судије Александре Поповић и судије Александра Васића, чланова већа, у парници тужиоца ДОО, кога заступа Реља Здравковић, адвокат из, против туженог ДОО, кога заступа Игор Исаиловић, адвокат из, ради поништаја одлуке, вредност спора 10.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца, изјављеној против решења Привредног суда у Београду П Бр. 10667/21 од 21.12.2021. године, донео је у седници већа одржаној дана 10.02.2022. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Привредног суда у Београду П Бр. 10667/21 од 21.12.2021. године.

Образложење

Првостепеним решењем одбијен је предлог тужиоца којим је тражио да се забрани туженом да региструје и изврши одлуку о повећању основног капитала, која је донета на ванредној седници Скупштине друштва, дана 09.11.2021. године.

Благовременом жалбом тужилац побија наведено решење из свих законом прописаних разлога, наводећи да је суд био дужан да цени да ли су испуњени услови за одређивање привремене мере, са становишта одредаба Закона о привредним друштвима, те да су испуњени услови из члана 377. Закона о привредним друштвима, за доношење привремене мере, као и да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање, а да тужилац није добио конкретне разлоге за повећање основног капитала, те да је погрешно примењено материјално право, па је предложио да Привредни апелациони суд укине ожалбено решење и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да исто преиначи у смислу жалбених навода.

Испитујући првостепену пресуду, у смислу члана 386. и 402. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд је нашао да је жалба тужиоца неоснована.

У доношењу побијаног решења, нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности.

Такође, не постоји ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер ожалбено решење нема недостатака због којих се не може испитати, изрека решења је јасна и разумљива, а решење садржи разлоге о битним чињеницама који су јасни и непротивуречни приложеним исправама и изведеним доказима.

Према стању у списима, тужилац тужбом тражи да суд поништи Одлуку о повећању основног капитала туженог, која је донета на ванредној седници Скупштине друштва дана 09.11.2021. године, а предложио је и привремену меру којом ће се туженом забранити регистрација и извршење Одлуке о повећању основног капитала која је донета на ванредној седници Скупштине друштва дана 09.11.2021. године.

Одлучујући о предлогу тужиоца за одређивање привремене мере, првостепени суд је нашао да предлог није основан, односно да се нису стекли услови за одређивање привремене мере, па је одлучио као у изреци ожалбеног решења.

Одлука првостепеног суда је правилна.

У конкретном случају, тужилац предлогом за одређивање привремене мере, тражи да суд туженом забрани да региструје и изврши Одлуку о повећању основног капитала, која је донета на ванредној седници Скупштине друштва дана 09.11.2021. године. Свој предлог је засновао на наводима да је одлука незаконита, те да је седница Скупштине сазвана противно закону, будући да члановима друштва нису достављени одговарајући материјали за седницу, односно да нису достављени сви релевантни финансијски показатељи којима би се поткрепило постојање потребе за повећањем основног капитала туженог, а на основу којих би чланови друштва могли да се одреде да ли да гласају *за* или *против* такве одлуке.

Даље, као разлог за одређивање привремене мере, тужилац је навео да би регистрацијом незаконите Одлуке друштва за тужиоца настала ненадокнадива штета која се огледа у умањењу удела тужиоца у туженом у неодређеном и непредвидивом износу.

Правилно првостепени суд закључује да тужилац није учинио вероватним неновчано потраживање према туженом, које се базира на члану 376. Закона о привредним друштвима, односно право на побијање одлуке чије обезбеђење тражи предложеном привременом мером. Наиме, у Записнику са седнице скупштине од 09.11.2021. године, између осталог, констатовано је да је пуномоћник тужиоца изјавио да је од књиговође туженог добио документацију из које произлазе информације о два одлучујућа разлога за повећање основног капитала туженог, као и да је тужилац на истој седници учествовао у раду Скупштине, тако што се изјашњавао о разлозима за повећање основног капитала, тако што је гласао против доношења такве одлуке. У записнику је констатовано да је Скупштина већином од 69 % гласова донела Одлуку о повећању основног капитала друштва, новим улозима чланова у укупном износу од 203.079.980,46 динара. У писаном отправку Одлуке, која је донета на седници скупштине дана 09.11.2021. године, констатовано је да су остала два члана друштва „.....“ д.о.о. и АА, гласали за доношење Одлуке о повећању основног капитала, те да су преузели обавезу уплате нових улога у друштво, а да је члан друштва – овде тужилац гласао против доношења Одлуке о повећању основног капитала, те да није преузео обавезу уплате нових улога у друштво, по основу ове одлуке. Одлуком је предвиђено и да ће услед повећања капитала доћи до повећања новчаних улога чланова друштва са исказаном структуром капитала друштва, након повећања капитала, те да се услед повећања капитала по овој одлуци мењају проценти удела чланова у друштву, на начин што се удели чланова који су гласали за повећање основног капитала повећавају сразмерно укупном учешћу њихових новчаних улога у основном капиталу, док се удео овде тужиоца пропорционално смањује, с обзиром да тужилац није преузео обавезу уплате нових улога ради повећања капитала, па је у процентима исказана структура удела чланова у друштву након повећања капитала по овој одлуци. У том смислу, неосновани су жалбени наводи тужиоца да се не зна у ком проценту и за колико ће бити смањен његов удео у друштву.

Исто тако, писани отправак одлуке је сачињен у складу са начином гласања на седници Скупштине по тој тачки дневног реда, што потврђује Записник са седнице скупштине, па су неосновани жалбени наводи тужиоца у погледу недостатака писаног отправака одлуке.

Правилно је првостепени суд закључио и да у овом тренутку тужилац није доказао да би за тужиоца настала ненадокнадива штета која би се огледала у умањењу удела тужиоца у туженом у неодређеном и непредвидивом износу. Умањење удела тужиоца у туженом је законска последица Одлуке скупштине друштва о повећању основног капитала, за коју одлуку тужилац није гласао, односно гласао је против доношења Одлуке о повећању основног капитала, без преузимања обавезе уплате новог оснивачког улога у тужено друштво по основу такве одлуке.

Одредбом члана 151. Закона о привредним друштвима, прописано је да члан друштва стиче удео у друштву сразмерно вредности његова улога у укупном основном капиталу друштва, осим ако је оснивачким актом при оснивању друштва или једногласном одлуком скупштине одређено другачије. То значи да у ситуацији када је изгласана Одлука о повећању основног капитала друштва, чланови друштва који су гласали да доношење такве одлуке преузимају обавезу да изврше уплату нових улога и сходно томе стичу уделе у друштву сразмерно вредности својих улога у укупном основном капиталу друштва. С друге стране, тужилац који је гласао против доношења такве одлуке није предузео обавезу уплате новог новчаног улога, односно његов улог је остао непромењен, али му се удео у друштву мења, будући да долази до повећања основног капитала друштва. Притом, не могу се прихватити наводи тужиоца да му је имовина угрожена, јер би регистрацијом спорне одлуке дошло до умањења његовог удела у неодређеном и непредвидивом износу, а из претходно наведених разлога, будући да је у процентима исказана структура удела чланова друштва у друштву након повећања капитала по одлуци и сходно тој одлуци.

Осим тога, суд приликом одлучивања о предлогу за одређивање привремене мере не може да цени оправданост разлога за повећање основног капитала, већ искључиво да ли су, у смислу члана 376. у вези члана 377. Закона о привредним друштвима, у вези члана 449. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, испуњени услови за одређивање привремене мере забране извршења, односно регистрације Одлуке скупштине друштва.

Треба напоменути да је одредбом члана 379. став 2. Закона о привредним друштвима, предвиђено да ако се поништи одлука која је била регистрована у складу са Законом о регистрацији, надлежни суд доставља пресуду по правноснажности Регистру привредних субјеката ради регистрације у складу са Законом о регистрацији, а парничне странке имају право да поднесу пријаву за регистрацију промене оних података који су били регистровани на основу поништене одлуке, ако су ти подаци били регистровани на дан подношења пријаве. Дакле, одредбом члана 379. Закона о привредним друштвима, прописане су последице одлуке суда којом се поништава незаконита Одлука скупштине друштва.

Суд је ценио и остале жалбене наводе тужиоца, али је нашао да нису од значаја нити од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари.

Из изнетих разлога, а на основу члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци овог решења.

АВ/ББ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
Ивана Павловић, с. р.
За тачност отправак

